

adfærdskodeks for våbeneksport (EU's våbenliste), fra ét ikke-EU-land til et andet. Omfattet er desuden aktiviteter, hvorved en person, som selv ejer sådant udstyr, køber, sælger eller arrangerer overførsel af udstyret fra ét ikke-EU-land til et andet. Overførsler af våben mellem, til eller fra EU-lande er ikke omfattet. Den enkelte medlemsstat kan i henhold til bestemmelsen dog fortsat i sin nationale lovgivning lade definitionen af våbenformidling omfatte tilfælde, hvor der eksporteres militært udstyr fra medlemsstatens eget eller en anden medlemsstats område.

Det bemærkes, at der under forhandlingerne af forslaget i COARM (Rådets arbejdsgruppe vedrørende eksport af konventionelle våben) var enighed om, at begrebet 'overførsel' ('transfer') som udgangspunkt ikke omfatter transport af våben, men at medlemsstaterne hver især dog kan vælge at indfortolke transport i begrebet og lade våbentransport være omfattet af deres nationale regler om kontrol med formidling.

Der skal efter den fælles holdning etableres en ordning, hvor formidlingsaktiviteter i hvert tilfælde kræver tilladelse fra de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor aktiviteterne finder sted, og – når dette er påkrævet i henhold til national lovgivning – tillige i den medlemsstat, hvor formidleren har bopæl eller er etableret. Afgørelsen af, om tilladelse skal meddeles, skal træffes ud fra kriterierne i EU's adfærdskodeks for våbeneksport, jf. artikel 3, stk. 1.

Medlemsstaterne skal bevare oplysninger i mindst 10 år om alle personer, der får tilladelse til formidling, jf. artikel 3, stk. 2.

Medlemsstaterne kan endvidere indføre en ordning, hvorefter formidling kun må foretages af på forhånd autoriserede personer, ligesom medlemsstaterne kan etablere et register over formidlere. Der skal imidlertid uanset registrering eller autorisation som formidler indhentes tilladelse til konkrete formidlingsaktiviteter som angivet ovenfor, jf. artikel 4, stk. 1.

Der skal etableres et system for udveksling af information om formidlingsaktiviteter mellem medlemsstaterne og, i relevant omfang, med tredjelande, jf. artikel 5.

Endelig er medlemsstaterne forpligtede til at etablere passende sanktioner, herunder straffetretlige sanktioner, for at sikre effektiv håndhævelse af kontrollen med formidling, jf. artikel 6.

Der er ikke fastsat nogen frist for gennemførelse af den fælles holdning.

Den fælles holdning er folkeretligt bindende for Danmark.

2.3.2. Instrumenter med politisk bindende bestemmelser om våbenformidling

2.3.2.1. FN's våbenprotokol

FN's Generalforsamling vedtog den 31. maj 2001 ved resolution nr. 55/255 en protokol om bekæmpelse af ulovlig fremstilling af og handel med skydevåben og dele, komponenter samt ammunition hertil (Protocol against the illicit manufacturing of and trafficking in firearms, their parts and components and ammunition supplementing the United Nations Convention against transnational organized crime). Andre former for våben/forsvarsmateriel er ikke omfattet af protokollens bestemmelser. Protokollen knytter sig til FN's konvention om bekæmpelse af grænseoverskridende organiseret kriminalitet (også kaldet Palermo-konventionen), som blev vedtaget den 15. november 2000 ved resolution 55/25.

Med henblik på at forebygge og bekæmpe ulovlig fremstilling af, og handel med, de af protokollen omfattede skydevåben mv. skal medlemsstaterne i henhold til protokollens artikel 15 overveje at etablere et system for regulering af våbenformidling. Ifølge bestemmelsen kan en sådan regulering indeholde et eller flere elementer så som:

- a) Krav om registrering af våbenformidlere, der opererer på statens område.
- b) Krav om tilladelser eller autorisationer til våbenformidling, eller
- c) Krav om angivelse af navne og adresser på formidlere, der er involveret i den pågældende transaktion, i import- og eksporttilladelser eller medfølgende dokumenter.

Endvidere opfordres lande, der har etableret tilladelsesordninger vedrørende våbenformidling, til at udveksle information om våbenformidlere og våbenformidling og til at bevare oplysninger om våbenformidlere og våbenformidling i mindst 10 år.

FN's våbenprotokol er som udgangspunkt folkeretligt forpligtende for Danmark, men bestemmelserne om våbenformidling er efter deres formulering ikke bindende.

Våbenprotokollen er på nuværende tidspunkt undertegnet af 52 stater, og ratificeret, accepteret, godkendt eller tiltrådt af 30 stater. Protokollen træder i kraft, når den er ratificeret, accepteret,